

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده: علی کاظمی

۰۹ اکتوبر ۲۰۲۳

تحلیل هار تص: بزرگترین و تحقیر آمیز ترین شکست در تاریخ اسرائیل.

فلسطینی ها امروز حصار جدائی از غزه به اسرائیل را نقض می کنند. یک سازمان تروریستی که گروهک محسوب می شود، برهنگی یک ابر قدرت نظامی با برخی از پیچیده ترین توانائی های اطلاعاتی در جهان را افشاء کرده است. نخست وزیر از زمان آغاز کودتای حکومتی خود، از ضعف سیستم امنیتی و تضعیف بازدارندگی آگاه بوده است، اما او ترجیح داده است امید خود را به بن سلمان ببندد. ۱۵ سالی است که از قول نتانیاهو برای سرنگونی حکومت حماس می گذرد، او موفق شد به جای آن اسرائیل را نابود کند

همه چیز از شرم شروع می شود. شرم عمیق و سوزناک که قلب ها را پر از خشم و چشم ها را پر از اشک می کند؛ بر تراژیدی شخصی صدها خانواده در ساکنان منطقه غزه که جهنم را بر روی زمین تجربه کردند؛ بر ده ها کشته و صدها زخمی؛ بر سادگی تکان دهنده ای که تروریست های مسلح بر راحتی در صبح عید، با ماشین یا پیاده، به داخل خاک اسرائیل قدم می زدند، به روستاها، شهرک ها و شهرها نفوذ می کردند و از آنها به عنوان قلعه خود استفاده می کردند؛ بر ساعت های طولانی که ساکنان مجبور بودند از خود در برابر تروریست ها محافظت کنند، بدون کمک ارتش یا پولیس که در آن نزدیکی بودند.

اسرائیل امروز تحقیر و شکست خورد. سازمانی تروریستی که همیشه “کوچک” بی اهمیت در نظر گرفته می شد، برهنه بودن ابر قدرت نظامی منطقه را با توانائی های اطلاعاتی و سایبری پیشرفته در جهان نشان داد. حتی اگر تمام غزه نابود شود (که نیازی به آن نیست)، حتی اگر سرهای محمد دغه، خالد مشعل، یحیی سنوار، صالح العاروری،

اسماعیل هنيه و دوستانشان قطع شود، این خفت و شکست جبران نخواهد کرد. بزرگترین فاجعه امنیتی از زمان یوم کیپور ۷۳. این طعم تلخ شکست را شیرین نمی کند و شوک ناشی از تعداد کشته شدگان و ربوده شدگان را کاهش نمی دهد.

در خاورمیانه خلأ وجود ندارد. اگر ما ضعیف شویم، دشمنان ما قوی می شوند. بنیامین نتانیاهو از آسیب به سیستم امنیتی و تضعیف بازدارندگی از همان ابتدای کودتای خود و یرحب لووین آگاه است. پدر مفهوم جدید “همه چیز درست می شود” بی مبالا است. او به دلیل غفلت مجرمانه مجرم است. سیاستمدار «برجسته» و با تجربه ما خود را به بن سلمان سپرد و امیدوار بود که توافق عادی سازی با او، وی را به ساحل امن سیاسی برساند. این توافق نیز اکنون در حال دور شدن و محو شدن است.

نیروهای نظامی و اطلاعاتی باید در همه سطوح هزینه کامل این حماقت را بپردازند. اما مقامات سیاسی نمی توانند دستان خود را با این داستان سفید شونی کنند و مسؤولیت را به گردن سیستم امنیتی بیندازند (مشاوران سخت کوش در دفتر نخست وزیر احتمالاً اکنون روی این داستان کار می کنند). نتانیاهو و دستور کار دیوانه وار و پرخرج او، همراه با دولت وحشتناک او که این ملت را تکه تکه کرد، این جنگ را برای ما به ارمغان آورد. حماس بسختی می توانست در برابر وسوسه مقاومت کند در حالی که یک جامعه متلاشی شده و نفرت انگیز را می دید و سیستم امنیتی که بهترین افراد آن یا از خدمت خودداری می کنند یا مردد هستند.

چه کسانی اولین کسانی بودند که ایستادند؟ “آناشیت ها”، “موگول ها”، “برو به جهنم”، “غیر صهیونیست ها”، “نه با اسرائیل” و “نه وطن پرست”.

چه کسانی اولین کسانی بودند که اسلحه برداشتند و با تروریست ها جنگیدند؟ ساکنان عسقلان که اکثر آنها به این دولت رأی ندادند و نتانیاهو سال هاست که برای دیدن آنها و صحبت با آنها به خود زحمت نمی دهد. آنها اولین کسانی هستند که در خط دفاع و خط آسیب مرگبار قرار دارند.

۱۵ سال از زمانی که نتانیاهو قول داد حکومت حماس را سرنگون کند، می گذرد. در این سالها او به طور موفقیت آمیز بازدارندگی و حاکمیت را در جامعه اسرائیلی نابود کرده – در حالی که حماس به یک ارتش ماهر تبدیل شد. هیچ دولتی در جهان نمی تواند از چنین رویداد سالم خارج شود. این یک فاجعه تاریخی، فروپاشی کامل همه سیستم ها است. پس از جنگ دوم لبنان، ایهود اولمرت دو سال زنده ماند، اما او مانند یک نخست وزیر زنده در میان ما راه می رفت. این سرنوشت نتانیاهو نیز خواهد بود. اولمرت حداقل یک دولت عادی داشت، بدون یک دسته از افراد بد و اراذل و اوباش که زندگی ما را در اینجا برای نه ماه سیاه کردند. این کابینت افراطی ترین، سطحی ترین و خطرناک ترین دولتی بود که اینجا داشته ایم. شرکای افراطی و افرادشان در تعطیلات با اسرائیل سکولار و لیبرال در تقابل بودند. نخست وزیر نمی خواهد آنها را ببیند و از تشکیل جلسات کابینه برای مدت طولانی، گاهی اوقات ماه ها، خودداری می کند. متأسفانه، در هفته های آینده، او مجبور خواهد شد این مجمع را بسیار زیاد ملاقات کند و صدای نبرد شرکای افراطی خود را بشنود که برای جمع آوری لایک در توئیتر طراحی شده اند اما این کارها به او کمک نمی کند تا یک کمپین نظامی را به طور معقول مدیریت کند.

شعار اعتراض “فاجعه ۷۳، فاجعه ۲۳” دیروز چهره ای به خود گرفت که هیچ کس فکرش را نمی کرد. شکست اول از همه مربوط به امان و شتاباک است که نمی دانستند چه چیزی زیر بینی آنها می جوشد. یک منبع سیاسی قابل اعتماد که به طور عمیق با تمام مواد اطلاعاتی آشنا است، امروز به من گفت که او و دوستانش در هفته های اخیر هیچ اطلاعاتی در مورد حمله احتمالی حماس دریافت نکرده اند. هیچ اطلاعاتی ارائه نشد. گزارش هایی که دریافت شد

عمدتاً مربوط به تحریکات حزب الله در شمال و وضعیت پرتشنج در کرانه باختری بود. فقط چند ساعت قبل از حمله، تکه های اطلاعاتی شروع به جریان یافتن کردند که “نمی دانستند دقیقاً چه کاری با آنها انجام دهند.” در این معنا، فاجعه ۲۳ بدتر از فاجعه قبلی ۷۳ است. در آن زمان، ماه ها قبل از آغاز جنگ، اطلاعات زیادی جمع شده بود، اما به دلیل “مفهوم” نفرت انگیز، مورد توجه جدی قرار نگرفت. این بار هم یک مفهوم وجود داشت – که حماس جرأت نخواهد کرد؛ او علاقه مند به حفظ صلح در غزه است و به دنبال آتش زدن کرانه باختری است؛ مزایای اقتصادی روحیه ها را آرام می کند. اینگونه ارتش آموزش داده شد، اینگونه مفسران گزارش دادند. همان مفسرانی که امروز در تمام استودیوهای تلویزیونی توضیح دادند که چگونه از یک ماه و دو ماه پیش در نوار چیزها گفته می شد و کارهایی انجام می شد.

این خرد پس از واقعه نیست. همچنین اختلاف نظری بین مفاهیم اطلاعاتی و امنیتی نیست. همه ماه ها از وضعیت آشفته ای که دولت فاجعه نهائی ما را به آن کشانده بود، آگاه بودند (در ۷۳، فاجعه صرفاً امنیتی بود، در اینجا این موضوع چند منظوره و همه جانبه است) – وضعیتی که در درجه اول منجر به تضعیف ارتش، فرسایش بازدارندگی و آسیب به صلاحیت شد.

موضوع دیگر نحوه تعامل با اپوزیسیون است. دولت پایه حمایت عمومی برای یک عملیات زمینی گسترده در غزه که جان بسیاری از سربازان را بگیرد، ندارد. گزینه “دولت اضطراری” امشب بر روی میز قرار گرفت. یائیر لاپید، رهبر اپوزیسیون، علاقه ای به ورود به دولت ندارد، اما در دیدار با نتانیاهو او را به نبرد فراخواند و پیشنهاد داد که از شر شرکای افراطی خود بنی گانتز و اسحاق سموتزیتش خلاص شود، کابینه پر شمار و کم مهارت را منحل کند و یک “دولت اضطراری کوچک و حرفه ئی” (با خود لاپید، بنی گانتز، گدی ایزنکوت و البته یوآف گلانت) تأسیس کند. این یک حرکت زیرکانه از سوی لاپید است. او پیش از بنی گانتز ابتکار عمل را به دست گرفت، به عنوان یک فرد مسؤول ظاهر شد و اکثریت عظیمی از مردم انتظار دارند از پیشنهاد او حمایت کنند. از نظر عملی، نیازی به این کار نیست. اگر نتانیاهو بخواهد دایره مشورت را گسترش دهد، می تواند یک مجمع اضطراری از رهبران احزاب اپوزیسیون به علاوه ایزنکوت تشکیل دهد.

حتی در این ساعت ها، لاپید و گانتز نباید فراموش کنند که با چه کسی طرف هستند. آنها می توانند به عنوان یک اپوزیسیون مسؤول برای نتانیاهو عمل کنند بدون این که از او محافظت کنند – اما آنهم فقط با شرایطی که لاپید تعیین کرده است. آنها همچنین باید تعیین یک تاریخ توافق شده برای انتخابات را مطالبه کنند. نتانیاهو بلافاصله سیگنال داد که علاقه ای ندارد: این بدان معناست که تجزیه بلوک راست و شکست در انتخابات ۲۰۲۴. از نظر او، قانون هنوز مهمتر از همه است.

هر رهبر مسؤولی دیروز اعلام می کرد که “اصلاحات حقوقی” برای همیشه از دستور کار خارج شده است. نه منجمد شده، نه به تعویق افتاده. به خاک سپرده شده. اما نخست وزیر اسرائیل یک ترسو است. حتی زمانی که به او فرصت داده می شود تا از سفر ویرانگری که در ۴ جنوری آغاز شد، عقب نشینی کند، مردد خواهد بود و بعید است که جرأت کند.

نتانیاهو دیگر وزیر ضامن امنیت نخواهد بود. او مدتهاست که چنین نبوده است. آمار حملات و کشته شدگان در نه ماه گذشته آمار دولت او است. و همچنین جنگی که هنوز مشخص نیست آیا به جبهه های دیگر سرازیر خواهد شد. او با یک وضعیت باخت-باخت روبه رو است: سناریوها برای ادامه جنگ چیست؟ هر کدام از آنها برای دولت بد است. اگر او انتخاب کند که برق آسا عمل کند و بخواهد پرونده را در اسرع وقت ببندد، ضعف خود را نشان می دهد و ممکن

است حملات بیشتری را تشویق کند. اگر برای نابودی غزه تلاش کند، از جمله با یک تهاجم زمینی، این امر منجر به تلفات سنگین برای اسرائیل خواهد شد.

بدون ذکر حماسه‌گروگان‌ها که از این پس ما را همراهی خواهد کرد. واضح است که در مقطعی معامله‌تبادلی صورت خواهد گرفت. بزرگترین قاتلان آزاد خواهند شد، با حمایت عمومی گسترده. این نیز نشان دهنده میزان شکست ملی و تحقیری است که ما در تورات سیمچات تجربه کردیم.